

**VISOKOM UPRAVNOM SUDU
REPUBLIKE HRVATSKE**

putem
UPRAVNOG SUDA U RIJECI

Poslovni broj: Us I-263/2024

Upravni spor:

Tužiteljica: **IRENA PANDUR**, Bulevar oslobođenja 33, Rijeka
zastupana po punomoćniku Vladi Vladiki, odvjetniku u Rijeci

Tuženik: **HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE**, Središnja služba

ŽALBA TUŽITELJICE

*- protiv presude Upravnog suda u Rijeci
pod poslovnim brojem Us I-263/2024-8
od dana 2. srpnja 2024. godine*

1x (e-kom.)

I Presudom Upravnog suda u Rijeci pod poslovnim brojem Us I-263/2024-8 od dana 2. srpnja 2024. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice radi poništenja rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Središnja služba, Klasa: UP/II 140-10/24-03/03489561607, Urbroj: 341-99-11/2-24-516 od dana 5. veljače 2024. godine, radi nadoknade štete u iznosu od 40.000,00 eur-a, te radi nadoknade troškova ovog upravnog spora.

II Presudu citiranu u točki I. ove žalbe tužiteljica je putem ovlaštenog punomoćnika zaprimila dana 03. srpnja 2024. godine te sukladno uputi o pravnom lijeku, u otvorenom zakonskom roku od 15 (petnaest) dana počam od dana primitka protiv iste podnosi žalbu, pobijajući u cijelosti kao nezakonitu presudu Upravnog suda u Rijeci od dana 2. srpnja 2024. godine, a sve iz razloga koji se u nastavku obrazlažu.

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud u bitnome izlaže sadržaj tužbe i odgovora tuženika na tužbu, te zaključuje sljedeće. Sud razumije da tužiteljica svoju pravnu, poslovnu i drugu situaciju sagledava u cjelini. Međutim, predmet ovog upravnog spora isključivo je ocjena zakonitosti osporavanih rješenja javnopravnih tijela od 12.

siječnja 2024. i 5. veljače 2024., donesenih u upravnoj stvari priznavanja svojstva osiguranika. Predmet ovoga spora nije cjelina odnosa između tužiteljice i tuženika, niti su to postupanja drugih tijela (Porezne uprave i dr.). U slučaju uspjeha u pojedinom sporu, tužitelj / tužiteljica može to isticati u povezanim predmetima pred drugim tijelima i/ili u parničnom postupku tražiti naknadu štete zbog prouzročene nezakonitost ili nepravilnim radom javnopravnih tijela. K tomu, pojam „prekršaja“ u pravnom poretku ima zasebno, precizno značenje i neosnovano ga je koristiti kao opis za druge vrste nepravilnosti na koje stranka upire. Što se tiče kaznenih djela, njih se prijavljuje policiji i/ili državnom odvjetništvu, o njima ne može biti odlučivano u upravnome sporu. Sukladno prethodnom, Sud utvrđuje da je prvostupanjsko tijelo, pravilnom primjenom prethodno citiranih kogentnih, jasnih i nedvosmislenih odredbi ZOMO-a - smisao i svrha kojih je, među inim, saniranje propuštanja obveznika podnošenja prijavno-odjavnih podataka da postupe po svojim zakonskim obvezama - pravilno po službenoj dužnosti tužiteljici priznalo svojstvo osiguranika. Tu je odluku prvostupanjskog tijela tuženik osnovano potvrdio. U tom pogledu da tužiteljica nije dovedena u nepovoljniji položaj u odnosu na druge stranke u usporedivoj situaciji. Uzevši u obzir navedeno, sud osporavanu odluku tuženika ocjenjuje zakonitom te je na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21), vezano uz članak 79. toga Zakona, tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

Upravo suprotno od utvrđenja prvostupanjskog suda, tužiteljica u nastavku obrazlaže razloge pobijanja osporavane odluke.

Naime, rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Središnja služba od dana 5. veljače 2024. godine odbijena je žalba tužiteljice uz obrazloženje kako je prvostupanjskim rješenjem činjenično stanje pravilno utvrđeno te navodi kako je tužiteljica obveznik podnošenja prijavno-odjavnih podataka obrtnik.

Međutim, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje u svojoj odluci ne odgovara na sva pitanja koje je tužiteljica u žalbi postavila, a između ostalog i iz kojeg razloga nije izvršena prijava u roku od tri dana kako je to propisano člankom 112. stavak 1. i 2. Zakona o obveznom mirovinskom osiguranju.

Nadalje, tuženik predstavlja, a koje je nepotpuno činjenično stanje obuhvaćeno pobijanom presudom, da je službeno obavijest od Primorsko-goranske županije zaprimio tek 03. siječnja 2024. godine, premda je trebao istu zaprimiti elektroničkim, odnosno pisanim putem dana 3. studenog 2023. godine, u kojem je Primorsko-goranska županija potvrdila otpremu dana 21. studenog 2023. godine.

S tim u vezi, ističe se kako tuženik nije izvršio prijavu niti s danom saznanja – odnosno 03. siječnja 2024. godine, pa ni nakon višekratnih zahtjeva tužiteljice od dana 08. siječnja 2024. godine i 15. siječnja 2024. godine, a čak niti dana 5. veljače 2024. godine kada je doneseno rješenje o priznanju prava svojstva osiguranika, premda je tuženik prijavu trebao izvršiti danom saznanja, a naknadno odlučiti o pravu svojstva po službenom postupku na način da o istome donese rješenje. Upravo suprotno, ista je izvršena tek nakon donesenog rješenja koji je bio povodom podnošenju tužbe u ovom upravnom sporu, odnosno nakon nekoliko upita o tome zbog čega tužiteljica nije dobila Obavijest o priznanju prava, a ono po drugi put uz istu nije i izvršeno. Pritom se posebno ističe kako tuženik nije niti obrazložio iz kojeg je razloga odlučio pokrenuti Zahtjev s danom 12.01.2024. po službenoj dužnosti, kao ni kako bi prijava bila zaista izvršena da tužiteljica nije propustila kliknuti kvačicu za prijavu na HZMO unutar aplikacije e-start-a, kao ni činjenicu da je posjedovala u bilo kojem trenu AKD certifikat, čime je prijavu mogla s istim izvršiti s bilo kojim danom tijekom trajanja postupka.

Uz istaknuto, tuženik je pogrešno ukinuo sva prava iz radnog odnosa, a time i pravo na obvezno zdravstveno osiguranje, a što sada isti želi naplatiti, premda je iz činjeničnog stanja stvari (kao i dinamizma prijave i sl.) ista otezana, izvan svih rokova, premda je predmetna stvar mogla biti predmetom neposrednog rješavanja sukladno relevantnim odredbama Zakona o uopćem upravnom postupku.

III Slijedom svega naprijed navedenog, predlaže se Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske ukinuti presudu Upravnog suda u Rijeci pod poslovnim brojem Us I-2623/2024 od dana 2. srpnja 2024. godine i vratiti predmet na ponovni postupak.

U Rijeci, dana 09. srpnja 2024. godine.

Tužiteljica p.p.